

IEROMONAH HRISSOTOM FILIPESCU PUTINE CUVINTE, MULTĂ IUBIRE

CUPRINS	
ÎN LOC DE PREFAȚĂ.....	3
TOTUL SE poate REPARA ÎN APARĂ DE MOARTE !.....	6
COPIL, ÎNGERI PE PÂMÂNT !.....	9
DREPTATEA DIVINĂ și DREPTATEA UMANĂ.....	13
VEDEM CU "RAZĂ X" SAV NE DĂM CU PĂREREA ?.....	17
DESPRE CUVINTE.....	22
O, NEAM NECREDINCIOS.....	27
BOALA, SUPERINTA - ÎNTĂLNIRE CU HRISTOS LA CEL MAI ÎN ALTI GRAD.....	32
DUMNEZEV ESTE IUBIRE.....	35
LISTELE INIMII.....	39
TAC. IERT. IUBESC.....	44
PUTINE CUVINTE, MULTĂ IUBIRE.....	47
INVIDIA - LÂNT GREU CE ÎNCĂTUȘEAZĂ INIMI MICI.....	50
MAMA.....	55
"DE CE TE-AI FĂCUT MONAH, PĂRINTE?!".....	58
MILOSTENIA, CHEIA CE DESCHIDE POARTA RAIULUI.....	61
DRAGOSTEA: DURERE TA ÎN INIMA MEA !.....	67
PRIETENIA, AUR CE STRÂLVEȘTE PENTRU VESPNICIE.....	70

IEROMONAH HRISSOTOM FILIPESCU PUTINE CUVINTE, MULTĂ IUBIRE

DUPĂ SPINTELE SĂRBĂTORI DE IARNĂ STINGEȚI SAV LĂSĂTI APRINSĂ LUMINA ADUSĂ DE HRISTOS?.....	74
VIAȚA ESTE O SIMPOZIUM.....	77
CINE MAI ASCULTĂ TĂCEREA ?.....	82
A MURIT ZÂMBETUL ?.....	86
ARTA, IMITATIA PRUMOSULUI DIVIN.....	91
LEI, HIENE și BIETE ERBIVORE.....	95
DE CE SĂ PLÂNGEM ?.....	99
MUZICA, LUMINĂ DIN LUMINĂ, ADVOCATOARE DE IUBIRE.....	100
DESPRE SUPERINTĂ.....	102
CĂSĂTORIE, DIVORT, SOCIALIZARE.....	106
CREȘTINISMUL, VIAȚĂ ÎN HRISTOS.....	112
VNDE ESTE IUBIRE, ACOLEO ESTE DUMNEZEV.....	115
ORICUI I SE poate ÎNTÂMPLA ORICE, ORICÂND, ORICUM!.....	118
MOARTEA, PRIETENA OMENIILOR ÎNTELEPȚI.....	123
O TARĂ ÎN LACRIMI.....	132
PACE și BUCURIE ÎN DVHUL SPÂNT.....	137
RUGĂCIUNEA - DOR PIERBINTE DUPĂ DUMNEZEV.....	140
SĂ FIM ÎN LUMINĂ și PII AI LUMINII !.....	146
SLOVE NEMURITOARE ÎNTR-O SCRISOARE DE DRAGOȘTE.....	149

IEROMONAH HRISOSTOM PÂRVESCU.....	<i>PUTINE CUVINTE, MULȚĂ IUBIRE</i>
SMERENIA, CHIMICĂ RĂSVINĂTOR LA TRONUL ÎNDURĂRILOR..	
.....	153
TIC-TAC, TIC-TAC - SUNET AMENINTĂTOR SAV AMINTIREA	
ÎNDUMNEZIIRII ?.....	156
CRONICI ALBE, CRONICI NEGRE.....	161
CE BINE ESTE SĂ FII PRIETEN AL SPINȚILOR !.....	165
SINGURĂTATEA, SUPERINTĂ SAV NECESSITATE ?.....	167
GENERATIA "PLAYBACK".....	171
BÂRFA, GOIREA APROAPELUI.....	175
PE CĂRAREA MONAHISMULUI TOATE SUNT DE OBȘTE: SI	
MÂNTVIREA, SI OSTENELE și BUCURIILE.....	179
FAMILIA CREȘTINĂ, POEM DE DRAGOSTE CARE NU MOARE	
NICIODATĂ.....	182
CRUCEA, CHIPUL ÎN CARE HRISTOS Își ÎMBRĂȚIȘEAZĂ ÎN	
IVBIRE CREATIA.....	186
IVBIREA, MOMENTUL CARE REPARĂ TRECUTUL și	
CUCEREȘTE VIITORUL.....	190
ASTENIA DE VIOLENȚĂ.....	194
SĂ NE IVBIM VNII PE ALȚII.....	198
DĂ-NE DOAMNE, "AGITATIA NOASTRĂ" CEA DE TOATE	

IEROMONAH HRISOSTOM PÂRVESCU.....	<i>PUTINE CUVINTE, MULȚĂ IUBIRE</i>
ZĂBELE !.....	201
SIMPLITATEA, LOCUL DE ÎNTĂLNIIRE CU DUMNEZEV.....	203
POVESTE PĂRĂ SFÂRSIT.....	206
ACOLO.....	210
ROVA SERII CĂZUȘE DEJĂ.....	213
ÎNGERUL ÎERTĂRUI ADUCE PACE LUMII.....	215
GÂNDURILE MELE, GÂNDURILE TAIE.....	217
ȚARE ÎMI PLĂCEA SĂ-BĂ AUD VORBIND DESPRE IVBIRE.....	222
PE NOI ÎNSINE SI VNII PE ALȚII SI TOATĂ VIATA NOASTRĂ	
IVI HRISTOS DUMNEZEV SĂ-O DĂM.....	224
EMOTIE DE TOAMNĂ.....	227
DE CE AI ARIPĂ ?.....	229
VSILE SI PERESTRELE DIN CORIDORUL VIETII NOASTRE.....	231
ÎMPĂRTIM VISILE SUB ACELAȘI CER SI PĂSIM PE ACELAȘI	
PÂMÂNT.....	235
MAI ERA CEA.....	239
CVPRINS.....	242

IEROMONAH HRISOSTOM PÂMPESCU.....*PĂTRIȚE CUVINȚE, MULȚĂ IUBIRE*

TOTUL SE poate REPARA ÎN APARĂ DE MOARTE !

Nu contează ce ai pierdut în viață, ci ce ți-a rămas. Mulțumește lui Dumnezeu, bucură-te și mergi mai departe ! Dacă ai căzut de pe cal și nu te-ai ridicat atunci, să nu rămâi la podea ! Orice s-ar întâmpla, sus înapoi, sus pe cal ! Desigur că e rău, firește că e greu, sigur că e alta situația și nu o să fie niciodată ca înainte... Priviri ascuțite, grimase, șușoteli pe la colțuri, multe interjecții și puncte de suspensie... Îți asumi, îți faci inventarul și mergi mai departe cu ce știi că ți-a rămas, indiferent că e doar o firimitură de bine. Cine nu a greșit niciodată cu nimic ? ! Totul se poate repara în afară de moarte ! O dată ce am murit, s-a încheiat lucrarea. Până atunci, orice se poate reface. Organismele noastre, creierele noastre, natura, toate au capacitatea de a se restructura. Ce ai pierdut acum, aici, vei primi-găsi în altă parte, numai să ai puterea și mintea să vezi și să găsești noi poteci...

Viața nu e doar o simplă autostradă dreaptă pe care să o poți parurge cu o viteză foarte mare, să nu îți dai seama când ai finalizat-o și ai ajuns la Destinație. Viața înseamnă și drumuri accidentate,

IEROMONAH HRISOSTOM PÂMPESCU.....*PĂTRIȚE CUVINȚE, MULȚĂ IUBIRE*

gropi, curbe, suișuri și coborâșuri, popasuri, intersecții, sensuri giratorii, sens unic, semafor, etc. Viața e un drum parcurs pe îndelete, chiar dacă unii îl termină brusc, alergați fiind de zbuciumul colosal al lumii acesteia. Viața înseamnă să mergi pe partea dreaptă a drumului, să fii optimist, pozitiv, să vezi binele din orice rău, lumina din întuneric.

Să încercăm o clipă să mai și ieşim din cea mai grea luptă; lupta cu noi însine. Avem o placere bolnavă în a condamna, a urî, a critica, a arăta cu degetul, a ne îndreptăți-justifica. Uităm să ne punem în pielea celui de lângă noi. Nu mai avem vreme de prețuit. Probleme sunt peste tot în lumea aceasta, de noi depinde cum ne raportăm la ele, cum relaționăm, limbajul comun. Acolo unde sunt probleme, sunt și oportunități, dar mai ales, lecții de viață. În momentele cruciale ale vieții omul se descoperă, se maturizează, crește, ceas cu ceas, pas cu pas. Operațiile pe suflet deschis le simțim, deoarece nu au anestezie, fiind clipe de întâlnire cu Dumnezeu.

Nu mai e timp să trăim povestea altora, să ne frământăm pentru ipotetice treburi din viitor, pentru greșelile celor din jur sau să rămânem pironiți într-un trecut pe care nu îl mai putem schimba. Nu își au rost nopțile transformate în zi atunci când toate culorile se transformă parcă în

ICROMONAH HRISOSTOM PĂIPESCU.....*PLUTINE CUMIȚE, MOLDAVIA IUBIRE*

gri. Pietrele vieții le mai dăm jos, obstacolele le mai ocolim, ne mai odihnim, ne mai ștergem fruntea, mai tragem aer în piept, facem o cruce mare și mergem mai departe. Toate trec și într-un final, oricum ar fi, va fi bine !

Greutățile, necazurile, suferințele ne modeleză caracterul în viață. Atunci când durerea îți curge prin vene, înveți Adevărul vieții. Orice făptură are o strălucire interioară, dată de Doamne, oameni, întâmplări, locuri, cărți, etc. Vibrațiile de orice fel pe care le trăim în lume ne învață că nu există „nu se poate”. Iertând, binecuvântând, iubind, orice se poate ! Nu avem suficientă credință, speranță, vise, libertate interioară și firește că suferim. Natural, autentic, firesc, cu un suspin al fizicii, fiecare om a ars pe pământ păcatul măcar cu o lacrimă, învățând că totul se poate repara, totul ! Mai ales după ce guști din bucuria de a ierta și a fi iertat !

ICROMONAH HRISOSTOM PĂIPESCU.....*PLUTINE CUMIȚE, MOLDAVIA IUBIRE*

COPII, ÎNGERI PE PĂMÂNT !

Copiii, când sunt mici, vor să devină adulți ca să aibă drepturi depline. Adulții vor să fie mai în vîrstă pentru a fi respectați ca și oameni înțelepți, iar bătrâni vor să mai redevină copii sau măcar adolescenti pentru a retrăi viața cu mintea de la apusul vieții. Niciodată omul nu a fost mulțumit cu starea sa și nu s-a bucurat deplin de vîrsta aducătoare de daruri specifice și de clipa unică a fiecărei zile. Toate experiențele adunate, plăcute sau mai puțin plăcute, sunt lecții de viață, sunt „examene luate sau picate”, sunt întâlniri sau despărțiri de Dumnezeu.

Copilăria am vrea să dureze o veșnicie. Atunci povestile prind viață și simțim că zburăm. Toată lumea, toate visurile, toate razele sunt ale noastre. Prichindeii nu știu de răutăți, au acea candoare, curăție și lumină pe care noi, adulții, am pierdut-o pe Cale. Cu suflete de plus, ei sunt prezențe îngerești pe pământ. Dacă vrei să vezi Raiul pe pământ, privește în ochii unui copil! Când copiii se ceartă, își spun: „Te urăsc, nu mă mai joc cu tine niciodată!” și încep să se joace separat. Dar după câteva minute, se joacă din nou și își împart

IEROMONAH HRISOSTOM PÂLINESCU.....*PUȚINE CUVINTE, MULȚĂ IUBIRE*

jucăriile. De ce? Pentru că la vârsta aceea, fericirea este mult mai importantă decât mândria ! Ce păcat că între timp noi am crescut ...!

Când ești îngeraș mic și crezi că totul e posibil, că Luna chiar se uită la tine și că stelele îți zâmbesc și le pui nume, parcă lumea e mai bună, mai frumoasă, mai plină de viață. În timpul când trăim momentele magice ale copilăriei, citim povestea aleasă de noi și călătorim cu personajele într-o lume mirifică, avem convingerea că părinții noștri sunt un univers solid și stabil și ne simțim cel mai bine. Oare cum e alături de Părintele Cereșc când „ne citește povestea de seară”?! Când suntem mici cea mai „înspăimântătoare” propoziție este „Te spun lu’ mama!” Oare cum ar fi atunci când am auzi „Te spun lui Doamne-Doamne!”? De fapt din asta gustăm cu toții...

Un adult află ce puține știe atunci când un copil începe să-i pună întrebări. Pentru că nu ceea ce îi lași copilului tău, ci ceea ce lași în copilul tău este important! Spunea cineva în glumă, că un copil face iubirea mai puternică, zilele mai scurte, nopțile mai lungi, portofelul mai gol, casa mai fericită, trecutul mai nesemnificativ, viitorul mai important și sufletul mai colorat. Iar Dostoievski era de părere că unui copil poți să-i spui tot, tot: „Întotdeauna m-a uimit cât de puțin cei mari, tații și chiar mamele, își cunosc copiii. Copiilor nu

IEROMONAH HRISOSTOM PÂLINESCU.....*PUȚINE CUVINTE, MULȚĂ IUBIRE*

trebuie să le ascunzi nimic sub pretextul că sunt încă mici și e prea devreme pentru ei să știe ceva. Ce idee tristă și nefericită! Si ce bine își dau seama copiii că părinții lor îi cred prea mici și prea neștiitori, când ei, în realitate, înțeleg totul. Adultul nu știe că, până și în chestiunea cea mai dificilă, copilul îi poate da un sfat util.”

Cu timpul am crescut, lucrurile s-au complicat, noi ne-am complicat. Inimi frânte, orgolii, dureri, jertfe, invidii, greșeli, neputințe, lacrimi, toate au încondeiat paginile vieții fiecăruia. Acum, unii dintre cei ce au copii și nu numai, înțeleg de ce în copilărie, mama tremura când eram egoist, se supără când eram nedrept și izbuinea în lacrimi când o mințeam. Pentru că mult iubita mamă își dorea să cresc frumos!

Așadar, socotesc că în Biserică nu sunt tineri, adulți și bătrâni, ci doar tineri sau copii de diferite vârste. Că poți să ai 16 ani și să te comporți sau să gândești mai matur decât cineva de 28 de ani, sau să ai 31 de ani și sufletul și mintea ca la 85, obosit și trist cu oarece regrete melancolice, și poți să ai 59 de ani și să fii mereu proaspăt, plin de viață și cu lumina aprinsă în suflet. Sunt mereu copii - copii, copii mari și bătrânei copii. Prin copii ne descoperim dragostea necondiționată, ne reinventăm continuu, recuperăm iubirea și viața și,